

Правила, що сприяють ефективному спілкуванню з дитиною

При спілкуванні з дітьми батьки повинні:

- постійно підкреслювати свою увагу до індивідуальності сина чи дочки, до їх прагнення до самоствердження;
- проявляти увагу, інтерес і повагу до всіх дітей у сім'ї;
- проявляти постійну готовність і вміння вислухати дитину, дати їй можливість говорити (виговоритися), відстоювати свої погляди, переконання;
- перед тим, як показати дитині її помилки в поведінці, починати з похвали і схвалення позитивних якостей навіть при самому важкому характері сина (дочки);
- тактовно показувати кращі позитивні якості своєї особистості (ерудицію, працелюбність, пунктуальність, гуманні відносини до людей, порядність, чесність та інше), але при цьому не показувати, не підкреслювати своєї переваги над дитиною;
- створювати сімейну атмосферу любові, доброзичливості турботи, захищеності радості і перспективи, що благополучно впливає на фізичне і морально-психологічне здоров'я дітей.

Ви повинні знати:

- з ким приятелює ваша дитина;
- де проводить вільний час;
- чи не пропускає занять в школі;
- в якому вигляді або стані повертається додому.

Готуйте дитину до майбутнього життя. Говоріть з нею про це:

- Не відгороджуйте дитину від обов'язків і проблем. Вирішуйте справи разом з нею.
- Надавайте дитині самостійності в діях і прийнятті рішень.
- Слідкуйте за своєю зовнішністю. Дитина повинна гордитись вами.
- Не бійтесь в чомусь відмовити дитині, якщо вважаєте її вимоги надмірними.
- Частіше розмовляйте з дитиною. Пам'ятайте, що ні телевизор, ні радіо, ні комп'ютер не замінять їй вас.
- Не обмежуйте дитину у спілкуванні з ровесниками.
- Частіше звертайтеся за порадами до педагогів та психологів.
- Більше читайте, і не лише педагогічну літературу, але й художню.
- Звертайтеся до родини, в яких є діти. Передавайте свій досвід і переймайте чужий.
- Пам'ятайте, що дитина коли-небудь подорослішає і їй доведеться жити самостійно.

Дитячі заповіді для батькі , бабусь і дідусів!

1. Дорогі батьки, пам'ятайте, що ви самі запросили мене до своєї родини. Колись я залишу батьківську оселю, але до того часу навчіть мене, будь ласка, мистецтва бути людиною.
2. У моїх очах світ виглядає інакше, ніж у ваших. Прошу вас, поясніть мені: що? коли? і чому? .
3. Мої ручки ще маленькі – не очікуйте від мене досконалості, коли я застилаю ліжку, малюю, пишу або кидаю м'яча.
4. Мої почуття ще незрілі – прошу, будьте чуйними до моїх потреб.
5. Щоб розвиватися, мені потрібне ваше заохочення, а не тиск. Лагідно критикуйте і оцінюйте, але не мене – лише мої вчинки.
6. Дайте мені трохи самостійності, дозвольте робити помилки, щоб я на них учився. Тоді я зможу самостійно приймати рішення у дорослому житті.
7. Прошу, не робіть усього за мене, бо я виросту переконаним у своїй неспроможності виконувати завдання згідно з вашими очікуваннями.
8. Я вчусь у вас всього: слів, інтонацій голосу, манер. Ваші слова, почуття і вчинки повертатимуться до вас через мене. Тому навчіть мене, будь ласка, найкращого. Пам'ятайте, що ми разом не випадково: ми маємо допомагати один одному.

9. Я хочу відчувати вашу любов, хочу, щоб ви частіше брали мене на руки, пригортали, цілували. Але будьте уважні, щоб ваша любов не перетворилася на милиці, які заважатимуть мені робити самостійні кроки.
10. Любі мої, я вас дуже-дуже люблю!

Покажіть мені, що ви також мене любите.